

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Βασιδεῖας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἁριστον καὶ χρησιμώτατον ἐν τοῖς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΗ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ δραχμαὶ 100. Ἐξέμνητος
δραχ. 55. Τρίμηνιος δραχ. 30.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Αἰγύπτου γρόσια διατμ. 50.—
Ἀμερικῆς δολάρια 4. Ἀγγλίας καὶ ὧλων ἐν γένει
τῶν ἑλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἐξέμνητοι καὶ Τρίμηνιοι ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συν-
δρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οὐλοῦδηποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπίδου 418. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 36ος

Ἐν Ἀθήναις, 28 Σεπτεμβρίου 1929

Ἔτος 51ον.—Ἀριθ. 43

ΔΙΨΑ ΓΙΑ ΜΑΘΗΣΗ ΣΤΟ ΚΟΓΓΟ

Τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια, καὶ προ-
πάντων μετὰ τὸν πόλεμον, οἱ μισοῦχοι
ἀκόμα λαοὶ βιάζονται, θάλεγε κανένας,
νὰ ἐκπολιτισθοῦν. Ἔτσι καὶ στὸ Κόγγον,
οἱ Ἀραπάδες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἔχουν
χυριευθεὶ ἀπὸ μιὰ μεγάλη δίψα γιὰ μά-
θησιν.

Σ' ἓνα γερμανικὸν περιοδικὸν
διάβασα ἐκπληκτικὰς λεπτομέ-
ρειας, καὶ ἀπὸ καὶ πῆρα τὴν ὥ-
ραία καὶ παράξενη αὐτὴ εἰκόνα
ποῦ σὰς βάζω ἐδῶ.

Εἶναι μικροὶ Κογγολέζοι στὸ
σχολεῖόν τους. Κοιτάξετε τί ζῦπνη-
μα δείχνουν οἱ μαῦρες φυσιογνω-
μίες τους καὶ μετ' ἐμδρόθειας καὶ
σκέψῃ παρατηροῦν τὴν εἰκόνα
ἐκείνην ποὺ κρέμετ' ἐμπρὸς τους.
Γιατὶ ἡ διδασκαλία, σημειώστε,
γίνεται τὸ περισσότερο μὲ εἰκόνες
μεγάλες καὶ χρωματιστές. Αὐτὲς
κινοῦν ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν
μαῦρων παιδιῶν, — ὅπως δὲ καὶ
τῶν ἄσπρων...

Τέτοια σχολεῖα στὸ Κόγγον —
καὶ στὸ Βελγικὸ καὶ στὸ Γαλλι-
κόν, — εἶναι τώρα πολλὰ. Καὶ ἐ-
κτὸς ἀπὸ τὰ κατώτερα, ὑπάρ-
χουν καὶ ἁνώτερα ἐκπαιδευτήρια,
ὅπου οἱ νέοι σπουδάζουν ἐπιστή-
μες καὶ τέχνες Πολυτεχεῖα σχε-
δὸν καὶ Πανεπιστήμια! Φαντα-
σθῆτε, μιὰ ἄλλη εἰκόνα, ποὺ ἴ-
σως σὰς τὴ δείξω ἄλλη φορά,
παριστάνει νεαροὺς μαῦρους τοῦ
Κόγγου, μισογυμνοὺς ἐπίσης, νὰ
κάνουν στὸ σχολεῖόν τους... μι-
κροβιολογικὰ παρατηρήσεις!

Ἀλλὰ καὶ οἱ μεγάλοι σπουδά-
ζουν. Ἀκόμα καὶ οἱ τυφλοὶ. Γιατὶ καὶ
στὸ Κόγγον ἀκόμα ἔχει εἰσαχθεῖ τὸ «ἀλ-
φάβητον τῶν τυφλῶν», τὰ ἰδιαιτέρως βι-
βλία ποὺ κατασκευάζονται γι' αὐτοὺς,
τὰ χαρτιά καὶ τὰ ἐργαλεῖα μὲ τὰ ὁποῖα
μποροῦν νὰ γράφουν!

Καθὼς ξέρετε, τὸ Κράτος τοῦ Κόγ-
γου ὀνομάσθηκ' ἔτσι ἀπὸ τὸν ποταμὸ

Κόγγον, ἕναν ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους καὶ
ὠραιότερους τῆς Ἀφρικῆς. Πηγάζει ἀ-
πὸ τὴ χώρα τῶν Μεγάλων Λιμνῶν καὶ
χύνεται στὸν Ἀτλαντικόν, ἀφοῦ κάμῃ μιὰ
διαδρομὴν ἀπὸ 4000 χιλιόμετρα, περνών-
τας πότε ἀπὸ πυκνὰ, ἀπέραντα δάσχη,
πότε ἀπὸ γυμνὰς πεδιάδες, καὶ πότε ἀ-
πὸ βουνά, ὅπου σχηματίζει ἓνα πλῆθος

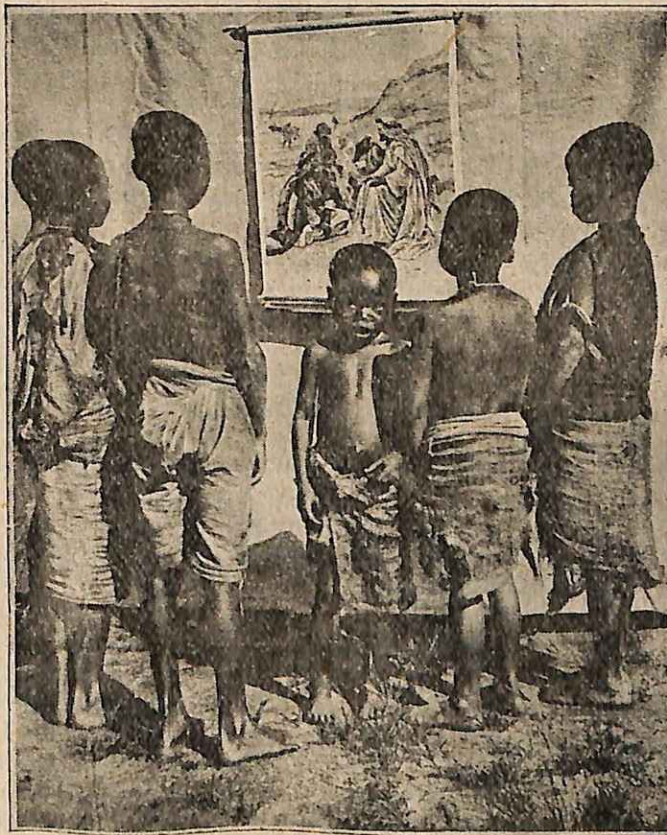
μαθητῆς. Ἔτσι σὲ λίγα χρόνια, οἱ μαῦ-
ροι τοῦ Κόγγου θὰ εἶναι τόσο γραμματι-
σμένοι — καὶ φυσικὰ πολιτισμένοι, — ὅσο
καὶ οἱ λευκοὶ κατακτητῆς του. Καὶ ἂν σή-
μερα δὲν βγάζει παρὰ καουτσούκ, ξυ-
λεῖα, ἔβενον καὶ καθεξῆς. αὐριο θὰ βγά-
ξῃ καὶ σοφούς, ἐπιστήμονες, ἴσως καὶ
λογοτέχνες... Μόνο νὰ ντυθοῦν δὲν θὰ
μπορέσουν ποτέ, γιατί ὁ ἥλιος
στὴ μεσημβρινὴν Ἀφρικὴν δὲν ἐ-
πιτρέπει πολλὰ ρούχα...

Στὸ ἄρθρον εἰμὼς ποὺ διάβασα,
δὲν εἶδα νὰ γίνεται λόγος καὶ γιὰ
παρθεναγωγεῖα. Φαίνεται πῶς οἱ
μικρὲς Ἀραπίνες τοῦ Κόγγου δὲν
ἀρχισαν ἀκόμα νὰ μαθαίνουν
γράμματα καὶ ὁ «φεμινισμός» ἐ-
κεῖ-πέρα βρίσκεται, ὅχι πιά στὰ
σπάργανα, ἀλλὰ στὴν κοιλίᾳ τῆς
μητέρας του, τῆς κυρίας Προ-
δου. Ἐ, θὰ γεννηθῇ καὶ αὐτὸς
μιὰ μέρα καὶ θὰ μεγαλώσῃ...
Ὅπωςδὴποτε, οἱ Κογγολέζες πο-
τέ δὲν θὰ μαθαίνουν πολλὰ γράμ-
ματα, γιατί δὲν θάχουν καιρό.
Σ' ἐκεῖνα τὰ κλίματα, καθὼς θά-
χετε ἀκουστά, τὰ κορίτσια μεγα-
λώνουν πολὺ-πολὺ γρήγορα. Ὁ-
χτῶ, ἐννιά χρονῶν, εἶναι πιά γυ-
ναῖκες καὶ παντρεύονται! Πό-
σα λοιπὸν θὰ προφταίνουν νὰ μά-
θουν μέσα σὲ δυο-τρία χρόνια!...

Τώρα ἴσως θὰ ρωτήσετε: Σὲ
ποιά γλῶσσα γίνεται ἡ ἐκπαίδευ-
σις στὸ Κόγγον; — Ἀπλούστατα,
στὴ Γαλλικὴν. Γιατὶ αὐτὴ ἡ γλῶσ-
σα ἐπικρατεῖ καὶ στὸ Γαλλικὸν
Κόγγον καὶ στὸ Βελγικόν. Μὲ ἄλ-
λους λόγους, οἱ μορφωμένοι Κογ-
γολέζοι θὰ ξέρουν νὰ γράφουν
καὶ νὰ διαβάζουν μιὰ γλῶσσα,

ποῦ ὡς τώρα τὴ μάθαιναν καὶ τὴ μιλοῦ-
σαν μόνο πραχτικά. Ὅσο γιὰ τὴ δική
τους, τὴ ντόπια, — καὶ ἔχει ἓνα σωρὸ «δια-
λέκτους» σ' ὅλο τὸ Κόγγον, — οἱ Κογγο-
λέζοι, θὰργήσουν νὰ τὴ μαθαίνουν καὶ αὐ-
τὴ γραμματικῶς στὸ σχολεῖον. Γιατὶ,
πρῶτα-πρῶτα, δὲν ἔχουν ἀλφάβητον.

KIMON ALKIANIS

«Εἶναι μικροὶ Κογγολέζοι στὸ σχολεῖόν τους».
(Σελ. 505, στ. α'.)

καταρράχτες. Ἀλλὰ περνᾷ καὶ ἀπὸ πό-
λεις μεγάλες, — τὴ Λεοπολδβίλλ, τὴ
Μπρατταβίλλ, τὴ Ματαντί καὶ ἄλλες, —
καὶ ἀπὸ χωριά. Σ' ὅλες αὐτὰς τίς πόλεις
καὶ στὰ μεγαλύτερα χωριά, εἴτε τοῦ Βελ-
γικοῦ Κόγγου, εἴτε τοῦ Γαλλικοῦ, τὰ
σχολεῖα, ὑπαίθρια ἢ ὑπόστεγα, εἶναι σή-
μερα πολυάριθμα καὶ γεμάτα ἐπιμελεῖς

